

lelse, der er kommen frem i Betænkningen, og hvortil Udvalgets Fleertal endnu hovedsageligt støtter sig. Jeg for mit Vedkommende oprettholder den Udvikling, der gives i Betænkningen, hvortil Udvalgets Fleertal er kommet, og jeg maa tilraade det ærede Thing ikke at afvige derfra. Der er ikke fremkommet noget særligt Moment, som kunde begrunde nogen Afvigelse derfra. Nu siger man: ja Hensynet til Sønderjyderne har jo ogsaa Betydning. Det er aldeles vist; men jeg finder, at naar man betragter det hele Terrain, skjøndt endeel ved uheldige Omstændigheder nu ligger udenfor Kongerigets Grænser, aldeles uden Hensyn til Grændsen, det da maa siges, at der er gjort Alt, hvad der kan gøres, af Hensyn til Sønderjyderne. Ved Afstikningen af en Retningslinie kan der ikke være Tale om, at Hensynet til den ene eller den anden Deel skulde gøre sig gjældende ved saadanne Smaa-ting som at lægge en Linie $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mill mere mod Syd eller mod Nord, eller mod Ost eller mod Vest; i den Grad have vi hidtil aldrig ladet de locale Hensyn raade, de Enkelte maae lade sig nøie, naar i det store Almindelige Interesserne varetages; men netop ved at vælge Lunderskov—Vamdrup som Forbindelsen sydpaa — fremfor nordligere Punkter som Veile — bliver Sønderjydernes Læsning gjort med Hensyn til en let Udgang til Søbjerg. For de Sønderjyder, som maatte slutte sig til Banen, og ved at søge til Mellemstationerne vil Længden ad Landeveien blive maaffee $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mill mere, men det synes mig virkeligt, at det er Noget, som er i den Grad ubetydeligt, at man ikke kan tage særligt Hensyn dertil. Det synes mig derfor, at Sønderjyderne ikke paa nogen Maade kunne klage over Gjording. Den høitærede Indenrigsministers Bemærkninger med Hensyn til at spare ved Anlægget af Banerne, skal jeg ikke videre gaae ind paa, idet jeg allerede tidligere har udtalt det som min Forventning, at der vil komme en Besparelse frem i den virkelige Udgift; og ihvorvel han ganske vist har Ret i, at hvad der paa den Maade spares, er sparet til Statskassens Fordeel — det er Noget, vi ingenlunde have overseet —, saa har man dog paa den anden Side ogsaa meent, at det Over-

skud, der fremkom i det Besløb, som i selve Forforslaget var sat som den forventede Udgift, med nogen Ret kunde anvendes paa saadanne Punkter, hvor man formener, at der er en særlig Grund til at gjøre en Extraudgift, nemlig af Hensyn til Ribe. Jeg for mit Vedkommende maa derfor meget ønske, at Tiden vilde vise, at en saadan Besparelse maatte komme frem, og at Regjeringen da vilde handle i den Aand, som her er omtalt.

Indenrigsministeren: Det er nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), som foranledige mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem var ikke tilfredsstillet ved de Grunde, jeg ansførte til Forvar for den nordlige Linie, og han udtalte, at jeg bekæmpede den Anskuelse, jeg selv tidligere har forsvaret. Det ærede Medlem har vist overhørt, hvad jeg har udtalt saavel tidligere som idag, at det Hensyn, som gjorde sig gjældende hos mig, var Hensynet til Ribe; maaffee det har gjort sig altfor stærkt gjældende og berirket, at jeg ved Udarbejdelsen af Forslaget har overseet Punkter og Grunde, som jeg ikke burde have overseet. Jeg er ved senere Forhandlinger om Loven ikke alene bleven overstemt; men jeg er bleven overbeviist. Jeg staaer med Hensyn til Valget mellem disse to Linier paa samme Punkt som de øvrige Medlemmer af Hans Majestæts Regjering, og som de fastholder jeg bestemt Linien fra Lunderskov over Gjording til Søbjerg. Det ærede Medlem udtalte, at Banen til Ribe ikke maatte betragtes som en Sidebane, men snarere som en Deel af en kommende Vestbane. Jeg maa tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er givet, naar en saadan Vestbane vil komme. Jeg indrømmer, at den sandsynligvis vil komme engang i Tiden, men saaledes som Forholdene nu ere, er der for Diebliffet mindre Sandsynlighed derfor end for nogen Tid tilbage. Jeg har Grund til at antage, at man ikke vil favorisere Anlægget af en Vestbane i Slesvig, naar den ikke sættes i Forbindelse med et Havneanlæg paa Slesvigs Vestkyst, og at dette Anlæg skulde komme, er der ingen Sandsynlighed for, naar det ikke skeer ved vedkommende